

MÚSICA

Simon Halsey: “Tothom ha de tenir l’oportunitat de cantar”

El músic anglès s’estrena com a director artístic dels cors de l’Orfeó Català

XAVIER CERVANTES
 BARCELONA

Simon Halsey (Londres, 1958) té un currículum més eloqüent que l’allau d’elogis que ha rebut al llarg de trenta anys com a mestre del cant coral europeu. “Tinc un peu a Berlín, un a Londres, un a Nova York i ara un aquí”, deia Halsey ahir al matí al Palau de la Música, unes hores abans de debutar com a director artístic dels cors de l’Orfeó Català en el *Rèquiem* de Verdi interpretat per la London Symphony Orchestra, de la qual és director coral. També és director artístic del programa coral de joves de la Filharmònica de Berlín, assessor del cor del Schleswig-Holstein Musik Festival, director dels cors de la Simfònica de Birmingham i del cor jove del BBC Proms, a més de director honorífic del cor de la Ràdio de Berlín.

“Sí, tinc molta feina”, diu Halsey. Això mateix va pensar quan el director general del Palau de la Música, Joan Oller, va oferir-li fer-se càrrec de l’Orfeó Català. Va acceptar perquè “l’oferta era molt interessant” i “no havia de construir els cors de zero” perquè el seu antecessor, Josep Vila, “havia fet una feina fantàstica”. “A més, el sistema educatiu musical ja existeix, l’edifici és magnífic, hi ha molt bona energia i l’administració funciona molt bé. La casa ja està

construïda fins aquí –diu movent la mà a l’altura del front–, i a mi em correspon apujar-la una mica més, però no fer-ne els fonaments”.

Halsey transmet rigor i entusiasme. Per exemple, quan recorda l’experiència de dirigir més de mil veus al Lincoln Center de Nova York interpretant *The public domain* de David Lang. “Va venir gent de diferents llocs per cantar música contemporània”, exclama abans de lloar el sentiment de comunitat que es genera en els cors. “Té a veure amb la manera com es representaven els misteris en l’Edat Mitjana”, afegeix. Uns minuts abans, quan parlava del *Rèquiem* de Verdi, insistia en un aspecte que de vegades s’oblida: “Verdi va escriure el *Rèquiem* per a la gent de Milà, i el cor és la veu de la gent”. Per tant, el cor no és un element aïllat de la societat, sinó una representació de la societat. “Un gran cor necessita gent de diferents generacions i de diferents orígens socials”, assegura.

La importància de cantar

“Tothom ha de tenir l’oportunitat de cantar”, diu el director anglès, que fa una comparació amb l’esport per explicar l’ideal que persegueix. “Els caps de setmana nens, joves i adults juguen a futbol, i molt pocs són professionals. El que és important és que hi ha 22 milions de persones a Europa que juguen a futbol.

Objectius
 Simon Halsey vol que l’Orfeó Català sigui “el millor cor possible”

Propòsit
 “Tenim el deure de promoure autors i directors de cor locals”, diu

Els professionals, els que surten per la televisió, són els que marquen el model que segueixen els nens al carrer. I amb la música ha de ser igual”. En la teoria de Halsey, els cors professionals són “exploradors que assenyalen un camí, que mostren noves possibilitats musicals”. “Directors com William Christie i John Eliot Gardiner fan aquesta feina, i al cap d’uns anys un cor juvenil ja pot interpretar aquelles peces”, diu un home que té com a objectiu que “l’Orfeó sigui el millor cor possible” i que “transmeti una gran passió per la música”.

Halsey arriba al Palau de la Música amb “deures”. “Primer, tenim un deure amb els fundadors de l’Orfeó. He de construir a partir de la feina dels antecessors. I hem de treballar repertori internacional i català, perquè tenim el deure de promoure els autors locals i els directors corals locals”, diu abans de fer una pausa, com si demanés una mica de paciència. “Pel que fa a la música catalana, encara n’he d’aprendre. Pensa que tot just és el meu cinquè dia aquí”, recorda. I aleshores va més enllà, perquè també reconeix un deure amb la música contemporània, la qual cosa, segons Halsey, no es contradia amb la necessitat de construir “un repertori inclusiu”. —

Simon Halsey, nou director artístic dels cors de l’Orfeó Català i assessor artístic del Palau de la Música. PERE TORDERA